

przedstawia pełną humoru włoską komedię

CZERWONY I NIEBIESKI

Reżyseria Giuseppe Piccioni
Włochy 2012, 98 min.

W KINACH OD 4 LIPCA 2014

DYSTRYBUCJA

Aurora Films

Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa, Poland, tel. +48 22 405 41 46

Dystrybucja: **Anna Dziewulska** e-mail: dystrybucja@gingercore.pl

PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: KINO PRAHA ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Media & PR - Małgorzata Borychowska tel. 696 485 303, e-mail: malgosia@meteorafilms.pl

Marketing - Katarzyna Kobylińska tel. 600 051 516, e-mail: kasia@meteorafilms.pl

Aurora Films S.C.
przedstawia produkcję
Bianca Film we współpracy z
Rai Cinema i Cinecittá Studios

CZERWONY I NIEBIESKI

Tytuł oryginalny: Il rosso e il blu

w reżyserii Giuseppe Piccioniego

Twórcy filmu:

Scenariusz : Giuseppe Piccioni, Francesca Manieri
na podstawie powieści Marco Lodoliego

Zdjęcia: Roberto Cimatti

Montaż: Esmeralda Calabria

Muzyka: Ratchev & Carratello

Scenografia: Ivana Gargiulo, Ludovica Ferrario

Produkcja: Donatella Botti

Występują:

Riccardo Scamarcio **Profesor Giovanni Prezioso**

Margherita Buy **Giuliana**

Roberto Herlitzka **Profesor Fiorito**

Nina Torresi **Melania**

Lucia Mascino **Elena Togani**

Davide Giordano **Enrico Brugnoli**

Elena Lietti **Emma Tassi**

i inni

Nagrody/Festiwale:

2013 – nominacja dla **Roberto Herlitzki** do nagrody „**David di Donatello**” w kategorii najlepszy aktor

2013 – **Nagroda Związku Dziennikarzy Filmowych we Włoszech**, nominację dla Donatelli Botti za najlepszą produkcję i dla Giuseppe Piccioniego i Francesca Manieriego za najlepszy scenariusz

Opis filmu:

Nagły powrót do szkolnych lat nie dla każdego widza mógłby być przyjemny. Jednak jeśli popatrzy on na swoją szkołę poprzez film Giuseppe Piccioniego na pewno przypomni sobie swoje młodzińcze porywy, pierwsze miłości, bronione z pasją poglądy. Poprzez wspaniały humor filmu inaczej spojrzy na swoich dawnych nauczycieli. Podobnie jak bohaterowie włoskiej komedii również oni pod pozorami oschłości mogli kryć zarówno dobre serca jak i zawiedzione nadzieje czy liczne osobiste problemy.

Do szkoły średniej w Rzymie trafia na zastępstwo początkujący nauczyciel Giovanni Prezioso (**Riccardo Scamarcio - pamiętany z głównej roli w komedii „Mine vaganti. O miłości i makaronach”**). Pełen dobrych chęci i wiary w uczniów chciałby być dla swoich wychowanków niczym Robin Williams w „Stowarzyszeniu umarłych poetów”. Jednak zamiast zarażać ich miłością do kultury i sztuki musi zmierzyć się z obojętnością klasy-konglomeratu imigrantów, dzieciaków z problemami i dorastających dziewcząt. Jego przewodnikiem staje się profesor Fiorito (Roberto Herlitzka) stary nauczyciel historii sztuki, kiedyś wspaniały wykładowca, obecnie wypalony przez lata pracy cynik, marzący już tylko o zbliżającej się emeryturze, albo jeszcze bliższym samobójstwie. Szkołą stara się zarządzać trzecia główna bohaterka filmu - Giuliana (grana przez Margeritę Buy). Boryka się z obojętnością rodziców na los swoich dzieci, niechęcią władz do odpowiedniego dotowania szkoły i tysiącem spraw administracyjnych, które powoli czynią z

niej wyzutą z emocji i niedostępną kobietę. Wszystko się zmienia, gdy pewnego dnia pod materacami na sali gimnastycznej znajduje Adama, jednego z najlepszych uczniów szkoły. Chłopiec porzucony przez matkę nie ma co z sobą począć, ani gdzie mieszkać. Giluliana, dotychczas potrafiąca zmierzyć się z każdą sytuacją, ryzykuje swój autorytet i postanawia mu pomóc. Jej los przecina się z historią dwóch pozostałych nauczycieli. Na drodze profesora Fioritino staje jego dawny uczeń, a Prezioso musi zmierzyć się ze zbuntowaną uczennicą ze swojej klasy – Melanią. Każde z nich zostaje postawione przed trudną sytuacją, w której nie działają żadne z góry założone schematy. **Błędy w szkolnych pracach nauczyciele bez trudu oznaczali tytułowymi kolorami, czerwonym i niebieskim, to w jaki sposób poprowadzą swoje życie nie jest jednak tak łatwe...**

Ponad głowami uczniów, dzwonek szkolnych, codziennych, nudnych lekcji zaczynają się przetaczać dramaty dalekie od uświęconych relacji szkolnych. Film, oparty na bestsellerowej powieści Marco Lodoli, nie tonie w dydaktycznym sosie. Wyreżyserowany z prawdziwą szczerością, ciętym humorem i zrozumieniem każdego z bohaterów spotkał się z dużą popularnością wśród włoskich widzów. **Od momentu premiery 21 września 2012 zarobił już półtora miliona dolarów w rodzinnym kraju i został sprzedany do dystrybucji w wielu innych. Rola Roberto Herlitzki została z kolei uznana przez krytykę za jedną z najlepszych w jego karierze i nominowana do nagrody „David di Donatello” - włoskiego odpowiednika Oscara.**

Giuseppe Picconi o swoim filmie:

Świetnie, jeśli szkoła dobrze uczy, dobrze jeśli przynajmniej nie jest niebezpieczna dla młodych ludzi i kieruje ich na właściwą drogę. Wspaniale jeśli pomaga odkryć umiejętności i wskazać życiowe powołanie. Jej „zbawcza misja” często jednak ulega zaburzeniom. Musi mierzyć się z setkami bezkształtnych problemów, nacisku mediów i dydaktyków, subkultur i życia ulicy. **Nie chciałem jednak podchodzić do tego problemu socjologicznie, pokazywać szkoły w jakiejś zapomnianej dzielnicy; mówić o edukacji w sposób łatwy do zaszufładowania. „Czerwony i niebieski” stara się pokazać świat, w którym ludzie nie mogą znaleźć swojej tożsamości, powoli wychodzą ze swoich codziennych skorup.** Film czyni to jednak z przymrużeniem oka. Nie opowiedziałem historii zebranych z artykułów w prasie, ale postanowiłem przedstawić codzienne życie w przeciętnej, normalnej szkole, ustawiając kamerę tak by sceny, obrazy były możliwie naturalne i niereżyserowane. Wolałem ukryć się za moimi postaciami, ich przygodami w ten sposób, aby to one były na pierwszym planie. Szkoła ukazuje się we wszystkich swoich wadach, ze wszystkimi problemami, a film koncentruje się na ludziach, nauczycielach i uczniach, stojących przed trudnymi wyborami. **Oni dojrzewają albo poddają się, trzymają z innymi albo pozostają na skraju społeczeństwa, wreszcie gubią się w swojej naiwności albo w jakiś sposób żyją, dzień po dniu.**

Prasa o filmie:

Wspaniale, powiązane ze sobą historie i zręczna reżyseria jednego z najbardziej charakterystycznych włoskich reżyserów XXI wieku.

„British Film Institute”

Dyskretnie elegancki. Atmosfera przypomina baśń, która silnie uwodzi widza.

„Eye for Film”

Świetna odtrutka na wszystkie dziejące się w szkołach, przesłodzone komedie.

„London Film Festival”

Szczery i zabawny. **Daleki od dydaktyki, nudy i przygnębienia.**

„CoomingSoon.it”

Ciekawy i dobrze wyreżyserowany. Omija wszelkie mielizny łatwych rozwiązań i prowadzi do mądrego zakończenia. Świetna gra młodych, niedoświadczonych nastolatków rywalizujących z zawodowymi aktorami.

„Cinefilos.it”

Biogram:

Giuseppe Piccioni- reżyser

Urodził się w 1953 roku we Włoszech. Po ukończeniu socjologii przez kilka lat studiował w szkole filmowej Gaumont, prowadzonej przez syna Roberta Rosseliniego – Renzo. Swoją karierę reżysera rozpoczął od komercyjnych filmów reklamowych. Jego pierwszy pełnometrażowy film „Il Grande Blek” miał premierę w 1988 roku na Festiwalu w Berlinie. W 1999 roku jego obraz „Fuori dal mondo” („Spoza tego świata”) zdobył 5 najwyższych włoskich nagród filmowych - „David di Donatello”. Dwa lata później kolejny - „Luce dei miei occhi” otrzymał m. in. Nagrodę

Specjalną na weneckim festiwalu filmowym. Od blisko 10 lat prowadzi prywatną szkołę filmową w Rzymie.